

Stikordsregister

A

Aflad - Tilgivelse 24
Alternativ behandling 29

B

Besættelse, frihed fra 41
Besættelse og Befrielse 43
Buddhisme - en dødens religion 44
Børnemishandling 13

D

Da Vinci sand eller fiktion 16
Danskernes Tro 38

F

Folkereligiøsitet 22
Frihed for homofile 50

G

Gud og Allah 17

I

Intelligent design 21
Islamisk bedrag afsløret 54
Islams dobbeltansigt 23

J

Jesus eller satanisme 48
Jul mm. 42

K

Kirkesyn 27
Kroppen 39
Kulturkanon 6
Kærlighed 25

M

Meditation 37
Mobilt dating univers! 30

N

Numerologi 28

O

Ondt i livet/Hvorfor er jeg her? 36
Overtro 3

P

Partisan- eller arabertørklæde 8
Pave-røgelse 32
Pilgrimsvandring 51
porno en selvfølge eller hvad? 49
Psykoterapi 35

R

Raceforfølgelser 14

Religion en privatsag? 20

Religionens bedrag

    Tro kontra kirkesystemer 15

Religionsblanderi 34, 46

Religionskontrol 47

S

Spøgeri 12

T

Tro - Overtro 7

U

Udøbte børn, går de fortabt fortabt? 9

Unge tiltrækkes af islam 53

V

Vanhellig forbrødring 31

Vasula Ryden - falsk eller ægte profet 52

Verdens ondskab Guds ansvar? 4

Vi vælger selv! 10

Ø

Ørkenvandring 26

Overtro

Mange mennesker finder tryghed i at foretage rituelle handlinger, og mange bliver bange for, at alt ikke går, som det skal, hvis man ikke overholder ritualerne.

Overtro har lidt med dette at gøre, og en undersøgelse, foretaget af analyseinstituttet Zapera i en rundspørge blandt 976 danskere, viser, at hver tredje dansker er overtroisk.

At et af verdens bedst uddannede folkefærd holder fast i folketro, myter og varsler betyder, at der er et behov for nemme svar på svære spørgsmål, mener en forsker i tro og myter ved Dansk Folkemindesamling.

I en avis har vi kunnet læse, at en dame har sagt: "Dybest set ved folk jo godt, det ikke nytter noget at banke under bordet eller spytte over skulderen. Når man så gør det alligevel, er det nok ud fra tanken, at 'det kan da ikke skade'."

Hun mener også, at mange holder fast ved rituelle handlinger 'for en sikkerheds skyld', og hun tror, at det ofte er i forbindelse med store spørgsmål som sygdom og død, som kan være svære ting at forholde sig til, og i de tilfælde kan overtro fungere som en nem måde at holde det hele lidt på afstand.

Ifølge undersøgelsen er det mest de unge, der holder overtroen i live, og det kan være, fordi de i en voldsom verden, hvor meget kan lade sig gøre, og hvor der er et utal af valgmuligheder, trænger til at have et fast holdepunkt.

I disse år strikker mange deres egen tro sammen og tager det, de synes om i de forskellige religioner. Man sammensætter sin egen tro efter smag og behag, og så er der rigelig plads til overtroen også – og den alternative verden. Netop den verden indeholder en masse ting, som folk tror kan fylde hullet ud inden i dem.

Der er kun ét eneste fast holdepunkt her i verden – og det er Jesus Kristus. Har man først fået Jesus som Herre i sit liv, trænger man ikke til alle de andre 'faste holdepunkter' og kan leve med Guds fred inde i sig - i tillid til, at han har hånd om én på alle måder og i alle situationer.

Valget er dit!

Verdens ondskab Guds ansvar?

Ordene i overskriften og lignende sætninger har i længere tid været at læse og høre forskellige steder.

Det er, som om man ikke ved, at der findes en ondskab (satan), som ønsker at skade så meget som muligt.

Alle mulige forklaringer svirrer i luften, og vi læste for nylig en række bud på besvarelser – taget fra kirkehistorien. Spørgsmålet om, hvordan der kan være så meget ondskab i verden, hvis Gud er almægtig og god, er blevet diskuteret siden oldkirken og optager stadig mennesker.

En af teorierne går ud på, at Gud i sin almægtighed bruger ondskaben som redskab til at træne og opdrage mennesket til at være herre over dyrene. Mennesket er skabt ufuldkomment - og for at blive fuldkommen, må det trænes i valget mellem godt og ondt.

En anden teori er, at ondskaben kom fra en dæmon, der kæmpede mod Gud, men dette står imod andre teorier om, at tilstedeværelsen af en dæmon i skaberværket ved siden af Gud ville begrænse Guds almægtighed og anfægte læren om, at der kun er én Gud. Derfor kom tanken, at ondskaben kom fra mennesket selv.

En helt anden teori siger, at begrebet 'intetheden' er ondskabens udspring. Mennesket vender sig bort fra Gud mod intetheden.

For år tilbage fik vi trykt en lille folder, som hedder: **"Er verdens ondskab Guds ansvar?"**, og på grund af, at dette og lignende spørgsmål bliver stillet fra mange sider i denne tid, vil vi lige gøre opmærksom på den. Teksten i folderen er som følger:

Mange spørger: „Hvordan skal jeg kunne tro på, at der er en kærlig Gud og Skaber, når der er så megen ondskab og krig i verden ? Er verdens ondskab Guds ansvar? Er det Gud, der har skabt sygdomme og krig? - eller hvordan hænger tingene sammen ?“

Gud har skabt mennesket i sit billede - med en fri vilje. Netop dette er et kendetegn på Guds storhed, at Han ønsker, at mennesker frivilligt skal komme til Ham for at ære og tilbede Ham.

Det er menneskets mulighed for at vælge, der er grundlaget for den ondskab, der er i verden. Da mennesket var skabt, kom den oprørske engel, Satan, og fristede mennesket til ikke at overholde de regler, Gud havde afstukket for dets færden.

Menneskets ulydighed mod Guds forordninger åbnede op for, at ondskabens og løgnens herre, Satan, kunne få magt til at forføre mennesket til at tilbede sig selv eller menneskeskabte guder.

Satans højeste mal er at få magt til at ødelægge Guds skaberværk. Denne ødelæggelse kan blandt andet ses i den sataniske ondskab, mennesker i mange tilfælde behandler hinanden med.

Den daglige TV-avis er et bevis på, at ondskaben hersker alt for mange steder i verden. Satan gør, hvad han kan, for at afholde mennesker fra at lære Gud at kende og komme ind i et nært forhold til Ham. I det øjeblik et menneske

overgiver sit liv til Gud, har det et sted at gå hen med sine problemer, og har allerede her på jorden lov til at leve et liv i tryghed, uanset de ydre omstændigheder. Ikke alene her på jorden får det menneske lov at leve sammen med Gud, men det har også Guds løfte om, at det efter døden skal leve i evighed sammen med Ham og med alle de andre, der igennem historien har valgt Jesus som deres Herre.

Er verdens ondskab så Guds ansvar? Svaret kan kun blive et klart, fuldtønde NEJ! Ondskabens udfoldelse i verden er menneskets ansvar, uanset hvor mange undskyldninger, der kan fremføres, men netop for at mennesket kan fa sejr over ondskaben, har Gud i sin kærlighed til sin skabning skabt en udvej, som det enkelte menneske kan vælge for at fa et liv her sammen med Gud i en tryk dagligdag.

Det valg består i at få Jesus som Herre i sit liv. for Han er VEJEN, SANDHEDEN og LIVET.

Ønsker nogen at have denne lille folder i lommen eller tasken, så den nemt kan gives til en person, som undrer sig over verdens ondskab, når Gud er kærlig, kan den bestilles på 86 65 29 89

Kulturkanon

I forbindelse med den danske kulturkanons fremkomst har der åbenbart været nogle grundige overvejelser om, hvorvidt reformationen og Luther skulle nævnes. Det er karakteristisk, at når man i samfundet skal tale om kristendom og kristentro, så taler man altid om *kirken* – ikke om tro og evangelie. Kristendommen, troen på Jesus som Guds søn og selv Gud, har været den kraftigste faktor til at udvikle det samfund, vi lever i i dag. Kirkesamfund er tunge mastodonter, der har nogle faste formularer og udtryk for kristendommen, som ofte er arvet fra deres grundlæggere, og de kan være vanskelige at ændre.

Vi ser det med vores danske folkekirke, hvor Luthers og Melanchtons læresætninger og skrifter er helt fundamentale.

Luther startede reformationen som en oprører mod den katolske kirke, fordi han fandt, at den omkring frelseslæren var kommet uendeligt lang væk fra den grundlæggende kristendom, og hans væsentligste lærepunkt 'frelst af tro alene', er sand, bibelsk kristendom, som står urokkeligt fast. Alle Luthers andre udsagn om samfundsproblemer og leveregler er et resultat af den tid, han levede i.

Kirkesamfund er konservative og stritter imod forandringer, og derfor er det også korrekt, når det siges, at kirker aldrig har været medvirkende til fremme af ytringsfriheden eller bidrage til det enkelte menneskes selvstændighed.

Den kristendom, der har været en grundlæggende faktor op igennem de sidste 1000-års historie, har været båret af små grupper af troende, som gennem deres tro har været i stand til at sætte præg på udviklingen, så friheds- og demokratiidealene kunne få lov til udvikle sig.

Dette ses klart i den kirkekamp, der opstod i 1800-tallet, hvor kirken gjorde alt for at bekæmpe de gudelige forsamlings ret til at læse i Bibelen - og dele deres opfattelse af Skriften med hinanden.

Nu har kirkesamfundene altid forsøgt at bevare status quo, hvilket også fremgår af et par enkelte vers fra to på hinanden følgende bibeloversættelser.

1.Korintherbrev kap. 7, vers 20-21 (i oversættelsen fra 1945): *"Hver skal blive i den stand, som han var i, da han blev kaldet! Blev du kaldet i trællestand, så bryd dig ikke om det; men selv om du kan blive fri, så bliv hellere i den."*

I 1992-oversættelsen står der: *"Enhver skal blive i det kald, som han blev kaldet i. Var du træl, da du blev kaldet, så tag dig ikke af det – men har du også mulighed for at blive fri, så benyt dig hellere af det."* Disse to forskellige formuleringer viser klart, hvor langsom kirkesystemet er til at komme i overensstemmelse med de oprindelige udsagn i grundteksten.

De kristne frihedsidealer har været en medvirkende årsag til at industri-samfundets arbejderbevægelse kunne vokse frem, og tilsammen har de på godt og ondt dannet grundlag for det samfund, vi lever i i dag.

Det virker, som om der er en enorm berøringsangst for at tale om sand kristendom. Man vil hellere tale om 'kirke' og 'religion', for der kan man altid finde noget at være utilfreds med, men kirke og religion frelser ingen. Det er kun troen på Jesus, der er vejen, sandheden og livet, som kan skabe varige for-

andringer her i dette liv - og senere i evigheden.

Du vælger selv.

Tro – Overtro

En jomfrufødsel, en talende slange og en mand, der går på vandet. At være troende i en moderne verden kan virke som en umulig opgave.

Et udsagn som dette kunne man læse i en avis for et par dage siden, og ud fra dette kan man så konstatere, at det ikke er moderne at være en troende kristen. At alle andre former for tro er acceptable i den moderne verden er så en anden historie.

Hvorfor er evangelisk kristendom og sand gudstro lagt for had i den moderne verden - udsat for beskyldninger om at være naiv, barnagtig og fjernt fra al sund fornuft.

Årsagen hertil finder vi i Bibelens skabelsesberetning, som står i klar modsætning til Darwins udviklingslære, der følger princippet om 'den stærkestes overlevelse'. Denne teori har fået så stor opbakning i videnskabelige kredse og derfra ud i en stor del af det toneangivende samfund, så en **ubevist** teori er blevet til et videnskabeligt faktum.

Da Bibelen taler om mennesket som en falden skabning, der har brug for Jesus som sin Frelser, er det tilsyneladende nødvendigt for store dele af samfundet at afskaffe troen på den treenige Gud og de etiske og moralske normer, der er angivet i Bibelen, så mennesker selv kan definere sin moral og etik - veksellende efter hvad der er stemning for i samfundet. Når Gud er afskaffet, er der ingen absolutte normer tilbage i samfundet, så i princippet kan enhver definere sine egne. Kun nødvendigheden af at opretholde en hvis orden i samfundet gør, at det er nødvendigt med både lovgivning og ordensmagt. Disse instanser er en arv efter den kristne livsholdning, som har præget DK igennem mere end 1000 år.

Menneskers videbegærlighed og søgen efter svar har ført videnskaben ud i en lang række undersøgelser om, hvor vi kommer fra, og hvordan vi er blevet til det, vi er i dag. Det har medført teorier om "the big bang" og om menneskets udvikling fra en amøbe til det, det er i dag. Det er en teori, for hvilken der aldrig har været ført noget bevis, så at kalde den for 'videnskabelig sandhed' forekommer at være temmelig langt ude, men hvad gør man ikke for at slippe for at indrømme, at man i virkeligheden ikke ved noget som helst om verdens skabelse og menneskehedens opståen.

Det forekommer mere enkelt at tro på Bibelens skabelsesberetning end på Darwins teorier eller teorien om "the big bang".

Valget er dit!

Hvad vælger du at tro på?

Alle teorier ender op med, at vi selv må vælge, hvad vi ønsker at tro på.

Enten en kærlig Gud og Frelser, en fjern slægtning af gorillaen eller efterkommer af en amøbe i ursumpen.

Partisan- eller arabertørklæde

Disse tørklæder er blevet in at gå med for de unge. Vi læste en udtalelse, som sagde, at det var da bare 'fedt' at have dem på – og det var da bare godt at vide, hvad de stod for. En anden ung har sagt, at hvis man er 'frisindet', skal man bare bruge dem.

Det kan godt være, tørklæderne er behagelige at have på, da de er lavet af blødt bomuldsstof, og mange unge synes, de er smarte og 'lækre'.

Men måske er vi nogle, som ikke synes, tørklæderne er hverken smarte, lækre, 'frisindede' eller seje, fordi vi ved, at disse tørklæder er indviet til Allah, dér hvor de er fabrikeret. For mange mennesker er dette helt ligegyldigt, men for dem, der ved, at Allah er en afgud, er det en anden sag.

Derfor er det ikke bare et stykke 'stof', de unge har om halsen, men noget som viser hen til muslimernes gud.

Der er kun én sand, levende Gud, og han er ikke identisk med Allah.

Vi lever i et frit land, og derfor må vi selv vælge, hvad vi vil tro, og hvad vi vil gå med – men vær opmærksom på, at dit valg markerer en holdning.

Valget er dit!

Udøbte børn, går de fortabt fortabt?

Debat om dåb har nok altid bølget frem og tilbage, og det har den på ny gjort for nylig.

Debatten går selvfølgelig på, hvorfor forældre bringer deres nyfødte til folkekirken for at få det døbt.

Regner folk med, at 'den hellige grav er velforvaret', når og hvis de bærer barnet til dåb?

Går udøbte børn fortabt, hvis de skulle gå hen og dø for tidligt?

Gør man det, fordi det er tradition - og hvad vil familie og venner tænke, hvis man undlader det?

Dækker det et udefinerligt, religiøst behov hos forældrene?

Ja, mange andre spørgsmål har været oppe i debatten, men der er kun én ting at slå fast, og det er, at dåben ikke frelser nogen!

Der er kun frelse gennem en personlig tro på Jesus - hvad enten man er barne- eller voksendøbt.

Ingen kommer til Gud uden gennem Jesus Kristus.

Vi vælger selv!

Åndeligt bedrag

En ny tids teologi, som fremføres af forskellige sognepræster, støttes af biskopper og bakkes op af teologiske professorer, er på vej til at forandre folkekirken fra at være en bekendelseskirke til at blive en religionsanstalt, hvor mennesker kan få deres forskellige, religiøse behov dækket uden nogen form for åndelige forpligtelser.

Det, der sker, er en flugt fra de bibelske sandheder om retfærdighed, nåde og dom. At Gud er retfærdig, hellig og ren, og igennem Jesus har åbnet en vej, så mennesker kan få del i Hans retfærdighed og hellighed, hvis de ønsker det.

Gud lægger heller ikke skjul på, at såfremt mennesker ikke ønsker at gå den vej, er det en evig fortabelse, der venter dem. Det er en bibelsk sandhed, der har været kendt og forstået som en grundlæggende sandhed gennem hele den nytestamentlige historie. Det nye Testamente fortæller os også, at der vil komme mennesker i kristne sammenhænge, som vil forsøge at drage folk væk fra troen. Det er det, vi ser ske omkring os nu. Bibelens klare tale om frelse eller fortabelse kan man kun komme uden om ved at benægte Bibelens åndelige autoritet.

Valget er dit – om du vil tro på den gamle sandhed om frelse eller fortabelse eller følge den moderne teologi om, at fortabelse ikke findes – og gå fortabt.

Dommedag

Der opstod en stor mediedebat, da en biskop fremsatte et udsagn i et interview om, at klimaændringerne godt kunne være et tegn på, at denne tidsalder nærmede sig sin slutning

Det er spændende, at en biskop samt en del af folkekirken præster, begynder at tale om klimaforandringer som et muligt endetidstegn.

Matt. 24,32-33: "Lær denne lignelse af figentræet: Når dets grene bliver bløde og får blade, ved I, at sommeren er nær. Sådan skal I også vide, når I ser alt dette, at han står lige for døren."

Det vigtigste tegn, vi kan se, er, at staten Israel er blevet genoprettet, og når vi sammenstiller dette med Jesu ord i vers 7 kapitel 24 om jordskælv og hungersnød, så må enhver bibeltroende give biskoppen ret i, at det er meget sandsynligt, at vi er tættere på endetiden, end de fleste forstår.

At en biskop kunne udtale sig åbent om, at dette sted i Bibelen kunne være korrekt, skulle skabe så stor debat som tilfældet har været, må undre. Debattens omfang kan ses på følgende link:

Det mest forbavsende, debatten afslører, er det store antal præster og teologer, der har travlt med at bortforklare Bibelens ord, idet udsagnet bliver ført ud i fortolkningens tåger. Debatten viser, hvor mange præster, der har travlt med at benægte jomfrufødslen, bortforklare Jesu tegn og undere samt hans guddommelighed. Opstandelsen omtales ofte lidt tåget, ligesom Jesu genkomst helst er noget, der skal skydes så langt ud i fremtiden, at det ikke er noget, der skal tages særligt seriøst. Egentlig kan man undre sig over, at præster, der har aflagt deres præsteløfte og hver søndag, fremsiger trosbekendelsen, som de har lovet at beskytte og styrke. "... bekæmpe sådanne lærdomme, som strider mod folkekirken trosbekendelse" (Citat fra præsteløftet).

Det kan ikke under én, at troen på Gud og på Guds ord i den grad svinder i vort land, når en del præster klart tager afstand fra den trosbekendelse, de har aflagt løfte om at forkynde, så forkyndelsen i kirken ændres fra at være bibelsk til at være et humanistisk kærlighedsbudskab.

Vi har brug for at komme tilbage til troen på Jesus som Guds søn og verdens Frelser og som den eneste vej til Gud og til evigt liv hos Ham.

Men bemærk, at det ikke er, hvad der bliver sagt og skrevet i medierne, der er det afgørende, men det er, hvad den enkelte vælger.

Spøgeri

Er spøgelses og gengangere virkelige?

Beretningerne om dem er talrige, og i øjeblikket er de blevet aktuelle igen. Spøgelsesjægerne trives i bedste velgående, og der er lige udkommet en bog om moderne spøgelsesberetninger.

Vi kan møde alle slags forklaringer på, hvad det er, mennesker møder, når de står overfor uforklarlige fænomener i deres hjem eller andre steder.

En af de forklaringer, der oftest høres, går på, at det er afdøde, der ikke - af forskellige grunde - ønsker at forlade denne verden, og at spøgelsesjægeren derfor har til opgave at sende den/de afdøde derhen, hvor de skal være.

Selv om det er en populær forklaring, så holder den ikke stik. Død er død og døde kan ikke selv bestemme, om de vil blive her på jorden. De kommer automatisk til det sted, hvor de skal opholde sig, indtil deres bestemmelsessted bliver afgjort foran den store hvide trone.

Imidlertid møder vi af og til spor af menneskers handlen her i denne verden, hvilket skyldes, at visse handlinger (især handlinger der er i klar uoverensstemmelse med, hvad Gud har forordnet), åbner op for, at åndsmagter (dæmoner) får en legal ret til at opholde sig på stedet, så de er i stand til at genere mennesker, skabe angst og blandt andet medvirke til at udbrede løgnet om, at afdøde selv bestemmer, om de vil blive på jorden.

Vi har adskillige gange i årenes løb stået overfor mennesker, der har haft det dårligt med bestemte steder på deres ejendom eller i deres hjem. Ofte er det sket, at angst bedte sig i familien i en sådan grad, at man bogstaveligt talt kunne mærke uhyggen fysisk.

Men med Guds hjælp har vi hver gang været i stand til at få klarlagt årsagen til angsten eller uhyggen og har fået den fjernet. Men det har aldrig været afdødes ånder, der har skræmt folk - ikke engang i forbindelse med selvmord. Det har hver gang vist sig, at stedet, hvor begivenheden har fundet sted, var blevet et tilholdssted for dæmoner. Når der var gjort op med den stedfundne begivenhed, har dæmonen været nød til at forsvinde, og der har været ro derefter.

Vi hørte på et tidspunkt en beretning om, at der hørtes lyde fra hverdagslivet på en gård. Lydene var opstået efter, at en avlsbygning var nedbrændt. Der blev ikke berettet noget om branden, men den kan udmærket tænkes at have gjort så stort et indtryk på de mennesker, der var afhængige af deres levebrød på stedet, at deres oprørte følelser har åbnet op for, at en åndsmagt har fået sit tilholdssted der. Der er ikke nogen beviser, men det bygger på en række erfaringer.

Princippet med, at dæmoner får ret til bestemte tilholdssteder, møder vi også i Bibelen, hvor der mange steder advares imod at have samkvem med mennesker, der tager varsler, taler med ånder eller udøver anden spirituel praksis.

Mystiske fænomener er en virkelighed, men årsagen er ikke så enkel som spøgelsesjægerne påstår.

Vi vælger selv hvilken forklaring vi vil tro på, spøgelsesjægerens eller Bibelens!

Valget er dit!

Børnemishandling

Det er mærkeligt at forestille sig, at fokuseringen på børn og på deres ønsker og behov har udviklet sig, så det næsten kan sammenlignes med børnemishandling.

I den nyligt overståede pædagogstrejke og forældreblokade af børneinstitutioner blev det hele tiden fremhævet, at der ikke var noget, der var for godt til børnene.

I visse tilfælde betød det ikke noget, om forældrene skulle betale mere i skat, bare deres børn havde det optimale antal pædagoger til at tage hånd om dem.

Børnene må ikke nægtes noget. Deres ønsker går forud for forældrenes. Intet er for godt til børnene, og forældrene skal være opmærksomme og parat til at give dem al den opmærksomhed, de måtte ønske sig, så snart de udtrykker det.

Nu er der så kommet forslag om, at det skal være forbudt forældre at irettesætte deres børn verbalt, idet det nærmer sig psykisk vold.

Den virkelige mishandling består i, at disse børn absolut ikke har lært at respektere en autoritet. Deres forældre burde være deres autoritet og beskyttelse, og begge dele er der et enormt behov for, men dét bliver ikke dækket.

Børn vokser op uden at forstå, at når der bliver sagt nej fra forældrene, så er det et nej, og det skal respekteres. Hvis forældre laver et nej om til et ja kort efter, ødelægger de børnene, som tror, de kan få deres vilje til enhver tid – bare de plager nok. Sådanne børn mister enhver respekt for deres forældre og tror, det er dem, der bestemmer.

Disse børn får det ekstremt svært senere i livet, når de skal til at opdage, at livet ikke er et ta'selv-bord, hvor vi kan nøjes med vore livretter, men livet kræver valg, og det kræver, at vi i mange tilfælde må acceptere at vi ikke altid kan få vores vilje - uden at vi derfor går psykisk i stykker.

Det er op til forældrene at ruste børnene til det virkelige liv - med hvad det indeholder af både glæder og sorger.

Vil du mishandle dit barn eller hjælpe det til at blive et harmonisk menneske?

Valget er dit!

Raceforfølgelser

Jødehadet vokser i Danmark skriver Jyllands-Posten i dag den 25-9-06 og bringer en række tilfælde, som Mosaisk Trossamfund har registreret.

Det uhyggelige bag den stigende forfølgelse er, at det er unge indvandrerdrengene, der står bag mange af de registrerede overfald.

Vi må spørge: Hvor er de moderate muslimer, og hvor er deres imamer, når de unge klart henholder sig til koranens ord: "Der er en jøde, drøb ham."

Det er sørgeligt, at der ikke i det muslimske indvandrer miljø kan komme en forståelse for, at lov er lov her i landet - og den skal overholdes.

Det ville være tragisk, om vi i Danmark skulle til at operere med to slags love: En for normalt tænkende danskere og integrerede indvandrere og en for islamiske fundamentalister, der kun vil anerkende koranen og dens bud.

Hvis det skal til at være sådan, at man ikke kan gå sikkert overalt på vore gader, så bliver det nødvendigt at gribe meget hårdere ind, når man står overfor racismebetingede overfald.

Det er os som befolkning, der må gøre op med, om vi ønsker at være et samfund, hvor enhver kan færdes frit - uanset påklædning, race og religion.

Det er os, der vælger.

Religionens bedrag

Tro kontra kirkesystemer

I forbindelse med statsministerens udtalelser om at få religionen ud af det offentlige rum er der opstået en debat om, hvorvidt statsministeren tilhører den ene eller den anden kirkelige front, eller om hvorvidt det er Dansk Folkeparti, der skal 'pleases'.

Et af kritikpunkterne er, at det er kristendommen, gennem kirken, der har skabt det samfund, vi har i Danmark. Det er det samme synspunkt, der fremføres fra de katolske lande i forbindelse med de strandede traktatforhandlinger, nemlig at det er kirkerne, der har været drivkraften i at skabe de samfund, hvor den kristne etik er fremherskende.

Ser man på kristendommens udbredelse og indflydelse i Europa, så opdager man hurtigt, at det ikke er de store, ritualiserede kirker med alle deres systemer, der har skabt udviklingen. Det viser sig nemlig, når man går lidt tættere på udviklingen, at de ritualiserede systemkirker igennem hele Europas udvikling har forfulgt og forsøgt på at udrydde enhver form for evangelisk kristendom, hvor troen på Jesus som vejen sandheden og livet, og Det nye Testamente som rettesnor for dagliglivet er altafgørende - uden det dog er lykkedes.

Uden at gå ind i en lang redegørelse for sandheden i ovenstående kan det blot nævnes, at korstog ikke kun var noget, der blev ført imod muslimer og jøder, men der blev afholdt flere korstog mod evangeliske kristne og dræbt betydeligt flere i Europa end i Mellemøsten. Selv om reformationen gav ny luft til frihed, så ville de nye lutherske kirker også bestemme, hvad og hvordan mennesker skulle tro, og det var kun **deres** bekendelser, der var gældende. Vi ved, at langt op i det 19. århundrede var det strafbart at samles i Danmark, at læse Bibelen og at bede sammen.

Kirkesystemernes svaghed var, at de hele tiden skulle holde sig gode venner med magthaverne, så det var også i deres interesse at bevare det bestående og undgå enhver forandring.

At den kristne etik fik lov at præge i den grad, den har, skyldes enkeltpersoners tro på Jesus og på Bibelen som vejleder. Det var mennesker fra hele samfundet, både højt på strå og iblandt menigmand. Det var den påvirkning, der var med til at skabe vort nuværende samfund.

Hvis vi skulle have religionen mere ud i samfundet, ville det betyde, at det var de officielle kirkesamfund, der skulle bestemme, hvordan samfundet skulle fungere på alle leder. Hvordan dét fungerer, er der utallige eksempler op igennem Europas historie, og det er ikke ønskværdigt.

Forandringer i samfundet i moralsk og etisk retning vil og skal altid være et resultat af enkeltmenneskers livssyn og holdninger, som så må gå ind og præge lovgiverne og deres arbejde.

Den eneste måde at forandre samfundet på er ved at forkynde, at Jesus er vejen, sandheden og livet - og først når tilstrækkeligt mange lever i den overbevisning, kan der ske forandringer.

Da Vinci sand eller fiktion

Filmen "Da Vinci Mysteriet" eller "Den store Fiktion"

Det er glædeligt at se, at der er så stor modstand mod Da Vinci-filmen, som der er.

Der er mange foredrag rundt om i landet, hvor bibelkyndige og historikere afslører bogens og filmens bedrag, således at mennesker, der ønsker at vide, hvad der er sandt og hvad der fiktion, kan få det opfyldt.

Hvad er det, der gør en bog som "Da Vinci mysteriet" så dragende, at der er blevet solgt over 40 millioner eksemplarer?

Det er sikkert det dragende ved mystik, skatte, tempelherrer og katolske komploter - alt sammen i en stor, elegant indpakning.

At forfatteren tillader sig at kalde sin spændingsroman for 'autentisk historie' medvirker yderligere til at styrke bedraget.

En anden og væsentligere grund til, at så mange er fascineret af bogen, er, at den fjerner Jesu guddommelighed. Ifølge bogen er Jesus kun fuldt menneske og ikke længere Gud. Når Jesus ikke er Gud, er han heller ikke menneskeheds frelser.

For mange år siden havde vi en ældre mand iblandt os i en bedegruppe, han havde meget vanskeligt ved at forstå, at Jesus levede et syndfrit liv, mens han var på jorden. Han spurgte meget seriøst, om ikke det var sådan, at Jesus havde begået bare en enkelt lille synd. Hvis det var tilfældet, syntes han, det ville være lettere for ham selv. Så vidt vi kendte ham, var der ikke noget specielt, han havde problemer med i sit eget liv. Han var i den henseende tilsyneladende et ganske almindeligt menneske.

Han troede virkelig på Gud, kom til gudstjenester, møder og bedemøder, men det med at Jesus var syndfri, havde han svært ved at forstå. Han var helt klar over syndsbeholdelsens nødvendighed for at være dækket under Jesu blod, så det var ikke det, der var problemet.

Denne mand kunne, hvis han så en film som Da Vinci mysteriet eller læste bogen, blive så grebet af tanken om, at Jesus levede et almindeligt liv med ægteskab og børn, at han meget let kunne glide væk fra troen på Jesu guddommelighed og dermed fra Jesus som frelser - og det kunne føre ham ud i fortabelse.

Rundt om sidder der sikkert mange, der har det som han havde det. De tvivler på, om Jesus nu også var den, Bibelen siger, Han er, og sådanne mennesker får deres tvivl bestyrket, fordi bogen giver sig ud for at være **autentisk**, men den er **fiktion** og **digt**.

Hvis mennesker er i tvivl om, hvorvidt bogen er sand eller fiktion som spændingsroman, er der hjælp at hente på de to efterfølgende links, hvor bogen bliver gennemgået og dens afvigelser fra virkeligheden er beskrevet.

Gud og Allah

Er Bibelens Gud, Jesu Kristi far, den samme som Allah, muslimernes gud?

Omkring dette spørgsmål hersker der en utrolig stor forvirring, medier oversætter Allah som Gud både i det skrevne og på TV. De fleste mennesker mener også at Gud og Allah er den samme, det er uanset om det er kristne eller ateister, forvirringen er stor. Denne sammenblanding er måske en af de væsentlige årsager til at det kan være vanskeligt for mennesker i vesten at forstå lidt af den islamiske tankegang idet der er en fundamental forskel på Bibelens Gud og islams Allah.

Allah kontra Bibelens Gud

Først og fremmest er det vigtigt at slå fast, at dette indlæg i debatten ikke har racistiske over- eller undertoner, idet grundholdningen er, at vi som kristne er forpligtigede til at tage os af flygtningen og til at dele vor velstand med den nødlidende. Men dette er ikke ensbetydende med, at vi skal lade vort samfund forvandle til et multietnisk, multireligiøst samfund, således som det udtrykkes fra visse kredse, og som det også kan mødes i avisindlæg fra flygtninge og 2.-generationsindvandrere. Danskhed, og dansk kultur, er nok nogle vanskelige størrelser at definere og sætte årstal på, hvis ikke vi gør os klart, at det livssyn, der præger samfundssynet - endnu - er et resultat af næsten 1000 års kristen påvirkning. Og vil vi give afkald på det samfundssyn - væsentligst til fordel for et islamiseret livssyn, så må vi gøre os klart, at der er en grundlæggende forskel på et islamisk livssyn og et kristent livssyn.

I de fleste medier oplever vi, at der ikke er nogen væsentlig forskel, og det er dette grundlæggende bedrag, der skal gøres rede for i det følgende.

Fra islamisk side har postulatet om, at Allah er identisk med Bibelens Gud, lydt så længe, at det er blevet en selvfølge, at det er tilfældet. Synspunktet har vundet indpas i stort set hele den vestlige verden - også langt ind i kristne kredse.

Igen og igen hører man i TV muslimer udtale sig om Allah, men det er næsten altid i tekstlinierne oversat med ordet Gud, hvilket automatisk medvirker til et sammenfald.

Hvis det synspunkt skulle være rigtigt, må det være muligt at genkende Bibelens Gud i den gud, der åbenbares i koranen. Der skal i det efterfølgende drages nogle sammenligninger, ud fra hvilke det ikke skulle være svært at drage en konklusion.

EN GUD, DER GIVER SIG TIL KENDE, CONTRA EN FJERN, UPERSONLIG GUD

Ifølge Bibelen ønsker Gud at give sig til kende. Jesus Kristus kom til denne verden for, at vi må kende Gud (Johs. 17,3). Men i islam giver Allah sig ikke til kende. Han er så ophøjet, at intet menneske kan opnå et personligt kendskab til ham. I modsætning til dette kan mennesket ifølge Bibelen komme ind i et personligt forhold til Gud, medens koranens Allah er så ophøjet og fjern, så abstrakt, at ingen kan kende ham.

PERSONLIG CONTRA UPERSONLIG

Bibelens Gud omtales som en personlig eksistens med intellekt, følelser og vilje. Dette er i dyb kontrast til Allah, som ikke opfattes som en person. Dette ville trække ham ned på et menneskeligt niveau, mener man.

ÅNDELIG ELLER UÅNDELIG

For en muslim er tanken om, at Allah skulle være en person eller af ånd, blasfemisk, fordi dette ville nedværdige den ophøjede. Men forståelsen af, at 'Gud er Ånd', er en grundlæggende opfattelse af Guds natur, som den beskrives i Bibelen. Jesus Kristus lærer os det i Johs. 4,24.

TREENIGHEDSFORSTÅELSE

Bibelens Gud er en Gud bestående af tre personer: Faderen, Sønnen, og Helligånden. Denne treenighed er ikke tre guder, men en enhed, én Gud. Når vi undersøger koranen, ser vi, at den klart afviser treenigheden, og at Gud ikke er Fader, og at Jesus ikke er søn af Gud, og at Helligånden ikke er Gud.

NÅDE KONTRA GERNINGER

Bibelen taler klart om Guds nåde. I Ny Testamente udtrykkes en fri frelse for mennesket gennem Jesus, der virker som en formidler mellem Gud Fader og mennesket (1.Tim. 2,5). Koranen omtaler ikke nogen form for nåde fra Allah.

Der er ingen frelser eller formidler mellem Allah og mennesket. Det er dom efter gerninger - uden nåde.

Nu er disse eksempler kun nogle få beviser på forskellen mellem Bibelens Gud og Allah, koranens gud. Da Muhammed i syvhundredetallet skabte islam, tog han sit udgangspunkt i en gammel, arabisk stengudestøtte, der var rejst til ære for måneguden, hvis navn var Allah.

Ingen kan med rimelighed påstulere, at der er overensstemmelse mellem kristen tro og lære og så islam og dens nådeløse lovtrældom med dens umenneskelige strafformer. En anden væsentlig forskel på Bibelens lære om evangelisation og koranens ord om udbredelsen af islam med fysisk magt viser, hvor fjernt de to tankemønstre ligger fra hinanden.

Hvis vi åbner op for, at islam er ligestillet med kristendom i tro og frelseshenseende, så åbner vi også op for enhver anden tro. Bahai, hinduisme, mormonisme, scientology, kommunisme og hele New Age-paraplyens mangfoldighed m. m. vil ifølge det føre til frelse og evigt liv hos Gud efter døden.

Men der er ingen frelse uden om Jesus Kristus. Kun ved tro på Ham kan mennesket lære Gud at kende, og derfor er alle andre religioner afgudsdyrkelse.

Der er religionsfrihed i Danmark, og det skal der blive ved at være. Det er frivilligt, hvad enhver vil tro på, og den frihed har sit grundlag i den kristne etik.

Det har været meget brugt at tale mod kristendommen p.g.a. fortidens onde gerninger: krige, korstog, imperialismen med dens undertrykkelse, hekseforfølgelser og meget andet. Men alt dette var menneskers handlinger, selv om de er gjort i Guds navn.

Der har aldrig været en sand bibelsk begrundelse for magtanvendelse eller tvangskristendom. Dette er en væsentlig modsætning mellem kristendom og islam, hvor sidstnævnte i koranen har befaling om magtanvendelse og tvangsudbredelse af læren. Islamisten mener, at kristne skal omvendes til islam, og vil de ikke det, skal de dø eller leve som andenrangsmennesker - underkastet streng kontrol og høje skatter. Frihed til at tænke og til at dyrke sin egen religion findes ikke i islam. Vi skal derfor ikke af misforstået humanisme acceptere ligheden mellem islam og den kristne tro eller acceptere en udbredelse af det islamiske livssyn i

Danmark. Vi skal forstå at acceptere flygtninge som mennesker, vi godt vil have iblandt os og omgås, og der hvor venskaber kan vokse frem, er det udmærket. Bibelens Gud har i skabelsen givet sin skabning en evne til at vælge, og det princip har fulgt med op igennem historien. Overalt, hvor Gud har været kendt, har det været menneskers frie valg, om de ville tro på Ham eller lade være. Mennesket står selv til ansvar over for Gud for sine valg, men Gud tvinger ingen!!! Denne frihed skal vi ikke give afkald på, vi skal tvært imod stræbe efter, at muslimen får del i den og kommer fri af Islams tvang på alle livets områder.

Vi kan bede for muslimerne og fortælle dem om Jesus, som er den eneste, sande vej til frelse!

Religion en privatsag?

Dette er tilsyneladende et af de store emner i medierne for øjeblikket. Statsministeren kom for skade at sige, at religion er en privatsag.

Desværre skelnede statsministeren ikke mellem religion og tro, for havde han sagt, at troen er en privatsag, havde han haft fuldstændig ret, idet religionsspørgsmål i høj grad er offentlige, og undervisning om forskellige religioner fastsættes i folketinget, ligesom religionsfrihed er et offentligt spørgsmål.

Desværre er der mange, kloge folk, blandt andet præster, der ikke har forstået, at der er forskel på tro og religion. Det første er i høj grad en privatsag, hvorimod det andet er et offentligt anliggende.

En anden sammenblanding foregår der, hvor præster vil blande politik og politiske afgørelser ind i deres prædikener. De har ikke forstået, at kirkens funktion er at forkynde Jesus som Kristus og gennem forkyndelsen skabe de ændringer i den enkelte, der bevirker, at samfundet forandres.

Tanken om at forandre samfund uden at forandre mennesker går tilbage til nogle af de tidligste menigheder i den kristne kirke, og allerede i Johannes 3. brev kan vi læse om magtmennesker, der ønsker at styre og udøve kontrol. Denne trang har fulgt de organiserede kirkesamfund op igennem historien helt til vore dage.

Denne kontrol og styring findes i alle organiserede religioner, mest iøjnefaldende er den i islam, hvor trosgrundlaget også er lovgrundlaget for samfundet. Det er en total styring, der er tale om her. Virkelige forvandlinger i samfundet finder sted, der hvor troen på Jesus vinder frem, for kun derigennem er en virkelig forandring mulig.

Intelligent design

Så kører debatten om skabelse eller udvikling igen.

Blandt mange forskellige mennesker bliver der en større og større tilslutning til en modificeret accept af Darwins evolutionsteorier, som bliver acceptable, når blot der bliver koblet en overnaturlig intelligens på - som udvikler af konceptet.

Tilhængere af den type synspunkter findes blandt mange evangeliske kristne præster såvel som lægfolk, også blandt katolske præster og i den muslimske verden.

At jorden er ældre - meget ældre - end de 6000 år, der normalt fremføres i kristne kredse, er ikke i modstrid med Bibelens ord, for de første to vers i Bibelen har ingen tidsmæssig begrænsning.

Der, hvor evolutionsteorien, uanset om det er i forbindelse med 'intelligent design' eller en anden form for kreationistisk tankegang, så er der væsentlige huller i teorien.

Det helt grundlæggende spørgsmål er: Hvornår skilte mennesket sig ud fra resten af ursuppens skabninger - og fik en ånd og en sjæl.

Et andet spørgsmål er: Hvornår stoppede evolutionen, og hvor er mellemstadiet mellem abe og menneske. Der er aldrig fundet et fyldestgørende bevis for den overgang.

Så har man hidtil fremført at der var mindre end 2%'s forskel mellem mennesket og abens gener, men nyere undersøgelser viser, at forskellen er mindst 7,7% („Nature“ 27. May 2004, pp. 382388).

Både som kristen og ud fra et fornufts-synspunkt er det logisk, at mennesket er skabt unikt, for hvilken tilfældighed vil kunne skabe et menneske med ånd og sjæl samt evnen til at vælge og træffe beslutninger?

Netop evnen til at vælge må bruges for beslutte, om man vil tro på evolutionsteorien, hvor beviserne for rigtigheden er temmelig mangelfulde, eller tro på skabelsesberetningen i Bibelen, hvor Gud skabte mennesket i sit eget billede - og så tro på at Gud fyldte den tomme jord, som det er beskrevet.

Valget er dit!

Folkereligiøsitet

Folkekirken er rystet over en højesterets-dom i sagen mod kirketjeneren, der ønskede at forandre folkekirken indefra til at blive en kirke, der fuldt ud kan acceptere genfødsel og flere liv.

Den pågældende var for tidligt på den. Han skulle have ventet på, at der var en bredere folkelig opbakning til hans synspunkter, for så havde han fået frihed til at agitere for dem.

Folkekirken er nu på vej til officielt at blive den folkelige religionsanstalt, der har været optræk til i en del år.

Præster og biskopper underkender Bibelen som grundlag for kirkens lære og tro. Alt kan gradbøjes i takt med den folkelige mening og det humanistiske verdensbillede.

Det, man hører, er, at Bibelen hele tiden skal fortolkes ind i den tid, hvor vi lever nu, så de holdninger, der er gældende for øjeblikket, skal være gældende for tolkningen af Bibelen.

Hvis vi for eksempel ser på Bibelens syn på troskab i ægteskabet, og man så ikke kan finde en tolkning, der tillader utroskab, så skubbes det til side og begrundes med, at det er kulturelt bestemt og derfor ikke gælder for moderne mennesker.

På den måde kan man løse alle problemer med hensyn til, hvad Bibelen har at sige om moral og etik.

Hvis det ikke kan skubbes ind under en total kærlighedsopfattelse, så kan det gemmes af vejen under forældelsesbetragtningen.

Med andre ord: Alt, hvad mennesker synes, de har lyst til med hensyn til moral og etik samt tro, er der plads til i den folkekirkelige livsholdning.

Det er sandt nok, at ikke alt i Det gamle Testamente svarer til vort menneskesyn og vores livsopfattelse, men vi lever ikke i gl. testamentes tid, men i ny testamentes tid - og det er en helt anden tidsalder.

De straffe Det gamle Testamente forordnede for overtrædelser af loven gælder ikke mere, for lov er sat ud af kraft, fordi Jesus kom og derigennem åbnede op for en ny tidsalder, men Guds normer for etik og moral har ikke ændret sig. Grundlæggende er de 10 bud stadig normgivende for troende mennesker.

Det er klart, at der også i Det nye Testamente er opdeling mellem historie, kulturbetingede udsagn og så den ubetingede evige sandhed om, at Gud er Gud og ,at Gud er hellig, retfærdig og nådig.

Guds nåde er udtrykt igennem Jesus Kristus, Guds søn og vores frelser. Det er vort valg, om vi vil leve efter Guds normer og hvile i tillid til Guds nåde gennem Jesus.

Islams dobbeltansigt

I medierne kører der en løbende debat om islam og terrorisme.

Adskillige debattører samt de fleste politiske ledere erklærer, at islam er en fredens religion.

Det er som regel de konverterede danske muslimer, der markerer sig i den debat, og politikerne, uanset om det er danske eller andre vestlige, kan/tør ikke sige andet end, at islam er en fredelig religion.

De fleste muslimer, der bor i de vestlige lande, er ikke voldelige, men ønsker en fredelig tilværelse, hvor de kan leve med muslimske skikke og helst i et muslimsk miljø.

Det store problem omkring dette synspunkt er, at koranen indeholder både de næstekærlige vers og de krigeriske, der befaler udryddelse af både jøder og kristne. De kærlige ord findes i begyndelsen af koranen og er fremsat på et tidligt tidspunkt, før Muhammed var fordrevet fra Mekka, men efter, at det skete, kom de blodtørstige vers ind - og de er de seneste.

Nu er det sådan, at muslimske lærde siger, at hvis tidlige koranudsagn modsiges af senere, er det de senere, der er gældende. Derfor kan terrorister med fuld ret sige, at det er efter koranens bud, at de handler.

Nu bliver der ofte af nutidige, humanistiske, intellektuelle fremført, at kristendommen ikke er spor bedre end islam. Man kan bare se på korstogene, heksebrændingerne og religionskrigen - ja helt op i nutiden, hvor politikere og præster har velsignet hære, der skulle i krig med andre kristne lande.

Forskellen på islam og kristendommen er alligevel enorm, for hvor islam gennem koranen påbyder sine troende at bedrage og begå drab for islams skyld, dér taler Bibelens nye testamente om at velsige sine fjender og bede for dem.

Der er intet sted i ny testamente, der påbyder tvangsomvendelse af mennesker, der ikke tror på Jesus Kristus som Guds søn og verdens Frelser, men islam påbyder tvangsomvendelse til islam eller udryddelse.

Vælg selv hvad du ønsker.

Aflad - Tilgivelse

Den katolske kirke og dens overhoved, pave Benedikt, ønsker at samle så mange unge som muligt til deres verdensungdomsdage i Köln.

Paven har meddelt, at der bliver givet en særlig aflad til de unge, som kommer til verdenssamlingen.

Aflad indeholder et krav om bestemte gerninger for at blive udløst. Om aflad kan der læses her: http://www.katolsk.dk/fileadmin/user_upload/mini_lex/index.html

Aflad og krav om gode gerninger var en af de væsentligste årsager til Luthers brud med den katolske kirke.

Aflad har vi også mødt i Santiago de Compostela, hvor man ved at gå gennem en særlig dør i katedralen de år, der er jubelår, får aflad.

Det er stadig en absolut ubibelsk tankegang, at vi opnår tilgivelse gennem vore gode gerninger, kun ved at tage imod Jesus Kristus, kan vi få del i nåden og tilgivelsen. Den får vi ved tro - ikke ved gerninger.

Du vælger selv!

Kærlighed

Der er så megen tale om kærlighed, tale om hvor meget verden ville blive forvandlet, hvis vi bare havde kærlighed nok.

Et af de helt væsentlige temaer i tale om kærlighed - og næstekærlighed i særdeleshed - er talen om 'Gud som kærlighed'.

Det ligger indbygget i os, at ikke alt, hvad vi foretager os som mennesker, har Guds velbehag, - eller hvis vi ikke tænker på Guds bedømmelse af vore handlinger, så er de ikke altid et udtryk for næstekærlighed, og der forekommer handlinger, som vi godt ved, vi burde skamme os over.

Disse handlinger bryder vi os ikke om at tænke på, at vi måske engang skal stå til regnskab for. Det er vi ikke interesseret i - ikke engang i at tænke på, at det kunne ske. Derfor har vi brug for at definere, at Gud er kærlighed, og som følge heraf, vil Han aldrig drømme om at stille os til regnskab for de dårlige og forkerte handlinger, vi har foretaget os, mens vi levede vort liv her på jorden.

DETTE ER ET BEDRAG, en flugt fra den samvittighed, der sidder inde bag ved og minder os om, at vi ikke er så gode, som vi godt vil give det udtryk af. Når vi definerer, at Gud er kærlighed, så er det en kærlighed, der er som en blød bobbel, som vi kan forme, som det passer os.

Gud er kærlighed. Det er sandt, men det er ikke den slags kærlighed, som vi kan tilpasse og definere efter vort forgodtbefindende.

Gud er kærlighed, og Hans kærlighed til mennesker er udtrykt gennem Jesus Kristus, igennem hvem vi kan blive forligt med Gud, så vi ikke behøver at frygte for nogen dårlig samvittighed, når vi har valgt at leve vort liv med Jesus her på jorden.

Her er der tale om den Jesus, der er Vejen, Sandheden og Livet.

Det er dit valg, om du vil leve i fred med Gud og dig selv, eller du vil søge din trøst i en falsk kærlighedsforestilling.

Ørkenvandring

Ordet bliver ofte brugt, når nogen er 'nede i et hul', depressive, kede af det, bedrøvede, ulykkelige i nogen tid.

I Bibelen kan vi læse om israelitternes ørkenvandring (2.Mosebog. kapitel 14), som kom til at vare 40 år, fordi de var ulydige, så ordet skal egentlig kun bruges, når og hvis vi ikke vil følge Guds forordninger.

Det er vort eget valg.

Ørkenvandringens forløb afhænger af, om vi vil vende om og lytte til Gud - lære Ham at kende. Vil vi ikke, forbliver vi i 'ørkenen', og kan måske ende med at dø der - ligesom en hel generation af israelitterne gjorde.

Gud ønsker, at vi skal finde Ham, være villige til at lyde Ham, til at bøje os, til at takke for, at Han altid ved bedst - og til at lovprise Ham.

Kirkesyn

I Grosbøll-debatten har man flere gange kunne møde begrebet "en rummelig folkekirke", som så bliver brugt i modsætning til en 'bekendelseskirke'.

I bekendelseskirken står man fast på trosbekendelsen og de kirkelige bekendesskrifter, en præst bliver holdt fast på sit præsteløfte, og lever han ikke op til det, er der ingen mulighed for at fungere som præst.

Nu er det ikke en bekendelseskirke, vi har her i landet, men en meget rummelig folkekirke, som hele tiden skal tilpasse sig samfundets normer. Det er blandt andet det, vi har set med det nye ritual for velsignelse af homofile. Der bøjede kirken sig for folkestemningen.

Den store forskel mellem bekendelseskirken og folkekirken er den, at bekendelseskirken prøver at påvirke befolkningens etiske holdninger, hvor folkekirken lidt efter lidt inkorporerer de gældende livsholdninger i sin forkyndelse og praksis.

Hvad ønsker vi?

En kirke, der står fast på sit åndelige grundlag og gennem sin forkyndelse medvirker til at slå fast, hvad Bibelen har at sige om ret og forkert.

Eller ønsker vi en folkekirke, der er hyggelig og fortæller os, at Gud er så rar, at alt (næsten) er tilladt - og som tjener som ceremonimester, så barnedåb, konfirmation, bryllup og begravelse kan forløbe som smukke ceremonier.

Hvis vi ønsker en kirke, der står fast på trosbekendelsen, kan det være nødvendigt at forlade folkekirken og finde en valgmenighed eller en frikirke, hvor Guds ord forkyndes i Ånd og sandhed.

Numerologi

Fænomenet med at skulle have sit navn tjekket hos en numerolog er bølget op og ned i mange år.

Lige for tiden er det blevet in at gå til en numerolog med sit barn inden barnedåben for at få konstateret, om man giver barnet det rigtige navn, og man lægger gerne de navne, som man har ønsket sig, væk, for at være på den sikre side.

Biskop Kresten Drejergaard har til Kristelig Dagblad udtalt, at det er en sammenblanding af religionerne at opsøge en numerolog, inden „man lader sit barn døbe ind i kristendommen.“

Nu kan man jo mene, hvad man vil om barnedåb contra troendes dåb, men vi ved jo alle, at dåben ikke frelser, at man ikke kan døbes ind i kristendommen, og at mennesker, som aldeles ikke tror på noget som helst, lader deres børn døbe, for „det hører sig til.“ og „man skal da gøre som alle de andre.“ Måske kan man ligefrem få dårlig samvittighed ved at lade være.

Der er meget religiøsitet på dette område.

Biskoppen mener, at tankerne om at søge numerolog kommer op, fordi mennesket har sat sig selv i centrum, og det er jo ikke særlig kristeligt, siger han.

Formanden for Dansk Numerologisk Forbund siger, at det nærmest er en slags forsikring eller sikkerhed for barnet, at forældre tager til numerolog. Numerologer mener, at navnet på et nyfødt barn er med til at afgøre, hvordan det får det senere hen i livet - både psykisk og fysisk.

Forældrene har oftest selv været til numerolog og har i mange tilfælde skiftet navne, og nu vil de have, at deres barn skal have forsikringen i orden fra begyndelsen, siger formanden.

Kristelig Dagblad har haft et interview med en ung mor, som forklarede sin mand, at det var vigtigt at få konsulteret en numerolog, for „det ville jo være forfærdeligt, hvis de gav deres søn et navn, som ville betyde disharmoni i hele hans liv.“

Denne mor havde ønsket, at hendes søn skulle hedde Magnus, men da hun kom til numerologen, sagde denne, at navnet i samspil med sønnens fødselsdato ville give dårlige energier, og ikke engang en ændring af bogstaverne eller et ekstra mellemnavn ville kunne oprette det.

Denne mor er overbevist om, at hendes dreng er sund og rask, fordi han fik navnet Benjamin Nickolaj i stedet for Magnus. Hun udtaler: „Man skal være enorm modig, hvis man blæser en lang march på numerologens råd og lader være med at ændre navnet, for så vil man inderst inde vide, at ens dreng vil være i evig konflikt med alle frem for at vide, at man har placeret en engel på hans skuldre.“

Denne unge mor tror, at det var Gud, der fik hende til at gå til numerolog, „for når der ikke er noget, der er tilfældigt, så er det jo heller ikke tilfældigt, at der sidder nogen og laver numeroskoper.“

Numerologien er læren om tals værdier - energier, og man mener, det er muligt at afsløre en persons harmonier ved at tage udgangspunkt i personens navn og fødselsdato. Energiene, som talværdierne i navnet har, skal passe sammen med energien i datoen, mener numerologerne.

Numerologiens tanker kan sammenlignes med skæbnetanker, og det kan ikke harmonere med troen på Jesus som Frelser, så kommer man til at tale med nogen, som tænker på at gå til en numerolog, kan man fortælle dem om dette.

Alternativ behandling

Zoneterapi og akupunktur er de bedst kendte alternative behandlingsformer i DK. Selv om de så udbredte, er der stadig ingen, der kan give en videnskabelig forklaring på, hvad det er, der virker igennem behandlingerne.

Prøv at læse artiklen på dette link http://www.kic.st/aktuel/alternativa/zone_terapi.htm og vælg så, hvad du vil mene om de to behandlingsformer.

Flere af de kendte behandlingsformer bliver nu registreret i Sundhedsstyrelsens nye register over alternative behandlere, der har gennemgået en vis uddannelse i anatomi og behandlingsformen.

Der er ingen kontrol – hverken med selve behandlingens virkemåde, eller med uddannelsesforløbets funktion. Det er de registrerede foreninger, der selv kontrollerer og godkender de personer, der går igennem deres uddannelsesforløb.

Det er helt klart, at de behandlere, der annoncerer med at være registrerede, ikke har været igennem en sundhedsfaglig uddannelse. Registreringen er ikke et kvalitetsstempel.

Vælg selv om du vil fæste lid til en registrering, der er uden noget som helst reelt indhold.

Mobilt dating univers!

"4700 profiler, opret en profil og find en ny kæreste, ven eller veninde."

-eller en ny samlever/ægtefælle hvis det er det, der har interesse.

Dette er et tilbud, der følger med postvæsenets omslag om ugeaviser, reklamer m.m. Det er et tilbud, der kommer ind i de fleste hjem, og hvis der er en periode, hvor der er utilfredshed med ægtefællen/partneren, så er det en opfordring til at bryde med noget eksisterende for at finde noget nyt.

Annoncen er et klart udtryk for 'brug-og-smid-væk-mentaliteten', der på så mange områder hersker i samfundet, men her er der tale om menneskelige relationer, og der opfodres til at bruge og kassere, hvis de ikke lige passer ind i den øjeblikkelige sindstemning.

Det kan godt være, at trofasthed i menneskelige relationer er gammeldags og måske endda bærer præg af at være en kristen livsholdning, men det bliver det ikke forkert af.

Valget er dit. Vil du forbruge og smide væk eller være ansvarlig i din omgang med andre menneskers følelser.

Vanhellig forbrødring

.Igennem foråret er vi den ene gang efter den anden stødt på indbydelse til et spirituelt sommerstævne, hvor mennesker med holistiske og kristne baggrunde mødes i åbenhed for at udforske ligheder og forskelle.

Indbyderne er Ikon, Teosofisk forening Århus, I Mesterens Lys, Nyt Aspekt, Areopagos, Den gyldne cirkel m.f.

Når man læser programmet igennem, får man indtrykket af, at det er en meget venskabelig forsamling, som ikke samles for at undersøge forskelligheder, men snarere for at glæde sig over alle de områder og opfattelser, de kan være enige om.

Dialog er godt, når dialogen har til hensigt at fastslå og definere nogle forskelle på forskellige religioner og deres syn på dels frelse og dels evigheden.

Det forekommer at være temmeligt fjernt fra de normale, bibelske holdninger, når man på en sådan samling vil udforske ligheder. Der vil altid kunne findes ligheder, for stort set alle religioner har afsnit, der kan kombineres med begreber som næstekærlighed for eksempel. Et andet typisk 'fællespunkt' er helbredelser, hvor man i dialogkredse sætter lighedstegn mellem NewAge-begrebet 'healing' og det bibelske begreb 'troshelbredelse'. Det første sker ved enten menneskers sjælskræfter eller ved åndsmagters hjælp, det andet sker i Jesu Navn og er uafhængigt af menneskelig formåen - men totalt afhængig af Jesus.

Det virker, når man læser udsagnene fra de forskellige kristne deltagere, som om man har glemt kristendommens absolutte eksklusivitet til fordel for en venskabelig holdning til forskellige nyreligiøse retninger, man er i dialog med.

Hvis man ikke er parat til at fastholde det bibelske udsagn fra Johs. 14,6, hvor Jesus klart fastslår, at der ikke er anden vej til Gud end gennem Ham med ordene: „Jeg er vejen, sandheden og livet,“ så er det ikke dialog på Bibelens betingelser, men på humanismen og verdens betingelser.

Bibelsk må enhver samtale, uanset hvor venskabelig den er, altid have det slutmål, at vi kan komme til at fortælle vore samtalepartnere om Jesus - og ikke om lighederne mellem sand, bibelsk kristendom og nyreligiøsitet. Der er nemlig ingen reelle ligheder.

Bag enhver tilsyneladende lighed ligger der en åndelig verdensopfattelse, hvor vi som kristne må fastholde Helligåndens suveræne virke i modsætning til de såkaldte åndelige kræfter i New Age og andre nyreligiøse bevægelser, hvis åndelige inspiration er et resultat af forførende ånders virke.

Det er dit valg, om du vilsøge din hjælp gennem Guds helligånd, eller gennem diverse ukendte åndelige kræfter

Pave-røgelse

Man kan undre sig over al den postyr, der har været omkring pavens død og begravelse. Mange har undret sig, været vrede og forargede over al den polemik og presseomtale, der har været over, at en gammel og syg mand er død. At den katolske kirke selv ville sætte så meget på benene, ville jo være naturligt nok, men at den hele verden skulle involveres på den måde, det er sket, er næsten utroligt. Paven blev hævet op til skyerne, så man skulle tro, han var guddommelig, og det er jo også, hvad katolikkerne tror. De mener, deres kirkes overhoved, paven, er mellemlid mellem Gud og mennesker. Han er Guds vikar på jorden. Han er Kristi stedfortræder. Ja, han prøvede sågar at forsoner alle kristne, stod der ét sted, og han er den kristne kirkes samvittighed. Han prøvede at omvende verden til at give mere til u-landene og advarede mod den fremherskende materialisme og egoisme. Ser vi på den anden side af pavens liv og levned, så ser vi, at han var afgudsdyrker, idet han tilbad og lovpriste jomfru Maria. Når han steg af et fly i et nyt land, bøjede han sig altid ned og kyssede jorden, og det har i tidens løb givet mange positive følelser og ord, men det, der skete i virkeligheden, var, at han overgav landet i Marias varetægt, når han kyssede jorden - eller betonen. Ved hans begravelse blev sagt, at han havde haft et nært forhold til jomfru Maria, og man må jo spørge sig selv om, hvordan man kan have et nært forhold til en død person. Ved begravelsen sagde Vatikanets talsmand, at paven "sidder i sit himmelske vindue og ser ned på os og velsigner os." Ved man ikke i den katolske kirke, at når man er død, så kan man ikke sidde i et himmelsk vindue og følge sin egen begravelse på afstand. Trods de fine og smukke ord om, at paven forsøgte at forsoner de kristne, virker det yderst mærkeligt, at det kun var katolikkerne og de ortodokse af forskellig observans, der var tale om, mens hans kirke på mange frygtelige måder prøver, forskellige steder i verden, at slå de evangeliske kristne ihjel eller få dem ekspederet ud af de katolske lande. Når der står, at han lige til sin død arbejdede for at fremme de kristne værdier i verden, så betyder det, at han arbejdede for de katolske værdier - ikke de kristne. Når han talte om de kristne kirker, var det kun den katolske kirke, han hentydede til. Alle andre kirker var ikke kristne i hans øjne. Den katolske kirke er den eneste, sande kirke og bliver benævnt "Moderkirken". En skribent, Lene Matthies, skrev efter pavens død, at man jo ikke skulle tale grimt om et dødt menneske, men "helt ærligt, så var paven da en temmelig gammel og reaktionær herre, der i mange politiske og moralske spørgsmål ikke adskilte sig meget fra lige så reaktionære politiske og religiøse ledere, som vi ellers er meget kritiske overfor. Nogle af dem er vi oven i købet i krig med." Samme forfatter skrev om, at dette globale sorgfænomen er blevet helt obligatorisk, og at DR2's studie til lejligheden var pyntet op med ikoner og katolske helgenlys. 250 personer var tilstede i den katolske domkirke i København, da man tog officielt afsked med pave Johannes Paul II. Her var den katolske biskop, domprovsten i Københavns Stift, overrabbineren og en imam anbragt på forreste række, og man skrev i pressen, at her så man pavens ønske om samarbejde og fællesskab mellem religionerne leve videre efter hans død. Ved denne lejlighed udtalte den katolske biskop: "Det er en vemodig dag, men også en dag, som fylder mig med taknemmelighed. Jeg ved, paven har det godt, hvor han er nu, og jeg tror på, at hans ånd vil vejlede os til at finde hans rette afløser." Hvad føler vi, når vi læser, at det er pavens ånd og ikke Helligånden, der skal finde den nye pave? Mens dette skrives, er medierne i gang med hver dag at fortælle

os, hvor langt man er kommet i bestræbelserne på at finde frem til, hvem der skal være den nye pave, og i Kristeligt Dagblad læste vi følgende: "Den katolske kirke står på tærskelen til et nyt pontifikat med en ny pave og en ny æra for kristendommen. Den kommende paves opgave med at stå i spidsen for kirken forekommer aldeles overvældende." Man bliver nødt til at være ærlig og spørge sig selv, hvad ordene "en ny æra for kristendommen" betyder, og hvad ordet "kirke" hentyder til. Det har såmænd kun den ene forklaring, at det henholdsvis er den katolske kirkes troslære (som er temmelig ubibelsk) og den katolske kirke. Den katolske kirke har et mægtigt PR-apparat, og det er måske virkningen heraf, man har kunnet se nu. En af vore venner ringede og fortalte os, at hun havde følt, at paven var den mand, som ønskede Én-verdens-kirkens opståen. Hun var chokeret over al festivitassen, og måske er der nogen, som bliver forarget over, at sådanne tanker kan fremkomme i et menneske, men ret beset har vi nok i mange tilfælde ladet os overrumple af mediernes fantastiske dygtighed. Medierne er trendsættere, og det kan være aldeles farligt!

Religionsblandereri

“Tro - Dialog - Handling” Under denne overskrift møder man - både i det kirkelige miljø og i det holistiske - en opfordring til at deltage i et sommerstævne, hvor der vil være mulighed for, som det blandt andet udtrykkes, at mennesker fra kristne og holistiske baggrunde sætter hinanden stævne med hjerte, hoved og krop. Andet sted betegnes det som en enestående banebrydende begivenhed, hvor mennesker med forskellig trosopfattelse og spirituelle udtryksformer mødes for at udforske ligheder og forskelle. Der vil blandt andet være spirituel medvandring, heling og healing, United Religions Initiative, gralsmysteriet. Som det kan ses ud af ovenstående, er det en samling, der primært satser på at opnå en fælles forståelse og indbyrdes accept af hinandens forskellige trosgrundlag under betegnelsen “Dit trosgrundlag er lige så godt som mit, og jeg skal ikke forsøge at påvirke dig med mit, for al tro er lige værdig og lige god, uanset hvad du tror på.” Det er en holdning, der går igen i mange udsagn om den religiøse søgen, der er blandt mange idag. De vil godt have en snært af kristendom, men de vil også have lov at blande deres egne religiøse ideer ind i deres trosgrundlag. Derved ender de i et religionsblandereri, der absolut ikke kan bære igennem ind i døden, for når vi står overfor afslutningen på dette liv, er der kun én bæredygtig tro, og det er troen på og bekendelsen af, at Jesus Kristus er vejen sandheden og livet.

Psykotering

Psykotering er 'in' for tiden. Behandlinger og resultater bliver fremhævet som det eneste rigtige, hvis man har 'ondt i livet'.

Psykotering er 'terapi på sjælen' – og det er et marked, der er svært at finde rundt i, for enhver kan kalde sig terapeut på området.

Psykoanalyse kom til verden med Freud som ophavsmand.

Nogle mener, at psykoterapeuterne arbejder for snævert, hvis de kun beskæftiger sig med sindet og mener, at den spirituelle vejledning er lige så vigtig, da 35% af danskerne tror på reinkarnation, og disse mennesker kan ikke få hjælp af en psykoterapeut, hvis han ikke arbejder spirituelt, udtrykkes det.

I Danmark står psykoterapeut-faget uden for det etablerede sundhedssystem, og derfor kan terapeuterne ikke få det 'blå stempel', men dette vil EU ændre nu, idet der vil komme et direktiv, som ventes at blive til lov om et år eller to. Direktivet vil, at der stilles ensartede krav i hele EU til uddannelsen – og på den måde bliver faget anerkendt og etableret. Men – allerede nu er vort eget folketing i gang med at anerkende psykoterapi-faget, så måske kommer de først....

I en artikel i Kristeligt Dagblad stod der forleden, at når du går til denne terapi, kan du være tryk og have fuld tillid til behandleren, og du kan virkelig snakke og få en større indsigt i dig selv.

En læserbrevskribent svarede, at det lyser af, at den eneste måde, man kan opnå selverkendelse eller større indsigt i sig selv og have tillid til detn, man taler med, er ved at gå til psykoterapi. Han skriver, at det ikke er sandt, og vi må holde med ham. Sin egen personlighed finder man i kærligheden til noget andet – eksempelvis til Gud.

Set med kristne øjne er det en markant dårlig udvikling, der er igang, idet mennesker igennem psykoterapien får en hjælp, som måske nok kan løse problemer og gøre livet lettere for nogle, men det er absolut et surrogat for alle, som ønsker at leve som kristne og har taget stilling til at have Jesus som Herre i deres liv. Her vil en spirituel behandling af en psykoterapeut være til stor skade.

Det er ens eget valg, om man vil søge hjælp i psykoterapien eller hos Gud, som kender og elsker os.

Ondt i livet/Hvorfor er jeg her?

Hjælp søges!

Mange mennesker leder efter holdepunkter i deres liv.

Der mangler indhold, formål.

Det er der mange grunde til, men et fællestræk er, at samhørigheden med andre er forsvundet i individualiteten, og at mange derfor føler sig usikre overfor, hvad formålet med deres liv egentlig er.

Det er et fænomen, der træder frem, når man for eksempel mister sit arbejde, eller ægteskabet går i stykker - eller den enkle situation, at tilværelsen ikke længere kan fyldes med nyanskaffelser og tilfredsstillende af materielle behov.

I den situation er det nærliggende at søge hjælp til livets sjælelige/psykiske sider.

Her er der rigeligt med hjælp at hente. Nettet tilbyder omkring 4800 kontakter, når man søger på psykoterapeuter, så der er nok at vælge imellem. Det har ført til, at regeringen og folketinget ønsker en godkendelsesordning for psykoterapeuter. Ordningen skal gå på uddannelsesvarigheden og indhold, men ikke på hvad en godkendt psykoterapeut ellers benytter af hjælpemidler i sit arbejde.

I dag kan vi se, at der benyttes hypnose, NLP, regressionsterapi, clairvoyance eller læsning i tarotkort.

Alt dette kan udmærkes forenes med et godkendt uddannelsesforløb, men godkendelsen tager overhovedet ingen hensyn til behandlerens eventuelle brug af forskellige åndeligt - energetisk - betingede metoder.

Alt, hvad disse behandlinger til syvende og sidst har til formål, er, at få ændret klientens psyke og tænkemåde så det svarer til det, terapeuten mener, er det rigtige.

I alt dette bevæger vi os dybt ind i den menneskelige psyke, men ønsker man at få hjælp, så der kun ét sted at få den, hvor den ikke er styret af andre mennesker livsopfattelse, og det er i troen på Jesus Kristus, som lover os, at han vil sætte os fri, hvis vi vil tro på ham.

Vi vælger selv, om vi vil tro på psykoterapien, eller om vi vil tro på Jesus Kristus som Vejen, Sandheden og Livet.

Meditation

I årenes løb har ordet 'meditation' været på banen utallige gange - specielt Trancendental Meditation.

Fra Østen har vi i Vesten optaget mange behandlingsmetoder, indlæringsmetoder, alternativ medicin osv., og af og til hører man, at metoderne og behandlingerne er blevet gjort 'vestlige'. Blandt andet lyder det ofte fra yoga-folk. Vi skal skam ikke tro, at filosofien og religionen, som ligger bag, er indeholdt i tingene, når de bliver udført af mennesker i Vesten.

Mange har derfor godtroende udført yoga-øvelser i den tro, at det var en ganske dejligt gymnastikform, men er man blevet ved længe nok, opdager man pludselig, at man er kommet til at tro på reinkarnation, selvom det måske har ligget fuldstændig udenfor ens tanke. Lige så stille har det sneget sig ind i bevidstheden på grund af den ånd, som følger med øvelserne.

I denne tid er det på tale, at man i Århus vil etablere et privat gymnasium, hvor eleverne som et pensum skal meditere to gange dagligt. Man begrundet det med, at eleverne på den måde får en større koncentrationsevne. Senere kan det komme på tale at oprette friskoler flere steder i landet, og samtidig med disse planer vil en kreds påvirke Folketingets uddannelsesudvalg med henblik på at få meditation indført i den almindelige folkeskole. Formanden for Århus Byråds skoleudvalg udtaler, at det er afgørende for ham, at der ikke bliver nogen religiøs overbygning på meditationen - men det kan ikke lade sig gøre.....

Flere firmaer i Danmark har i tidens løb ønsket at medarbejderne skulle gå til alternative kurser for at øge effektiviteten. Føler man sig stresset, kan man måske blive henvist til et meditationshold, og hvis man tror, man kan gøre det uden risiko for at blive påvirket åndeligt, tager man fejl.

Læs nærmere om meditation her <http://www.kic.st/aktuel/aandelig/meditation.htm>- og husk, at det stadig er tilladt at sige NEJ TAK til disse tilbud.

Danskernes Tro

Danskerne er blevet mere kristne

Dette kunne vi læse i medierne forleden, og man bygger dette på, at interessen for de alternative religioner er faldende, og at flere danskere søger kirken.

En netop offentliggjort rapport om danskernes tro gennem de seneste 50 år viser, at danskerne er blevet mere troende, idet det er blevet mere legitimt at gå i kirke og at bede sin aftenbøn.

Rapporten siger, at selv om, vi er blevet mere troende, så har måden, vi tror på, ændret sig, og mange opfatter blot Gud som en åndelig kraft.

Måske er interessen for kristendommen steget på grund af, den muslimske adfærd, som ofte præger billedet i vort land i negativ retning....

Mange søger en åndelighed i kristendommen, men det frelser ikke,
religion og følelser frelser ikke,
en kristen livsholdning frelser ikke,
at være medlem af en folkekirke eller frikirke frelser ikke,
at være døbt frelser ikke,
forældres tro frelser ikke.

Hvad frelser?

Kun troen på Jesus som Guds søn.

Kroppen

Kroppen som gud

Tilbedelse og dyrkelse af kroppen

I disse år er der ekstrem fokus på kroppen, og det giver sig udslag på mange forskellige måder.

En ung pige har udtalt: "En spiseforstyrrelse er en god undskyldning for ikke at tænke på, hvad man skal med sit liv. Man stopper jo alting ved at kun at tænke på mad."

Sundhedsbølgen har i nogle tilfælde slået børn og unge ud af kurs. De opfatter kroppen som en fjende, der skal kontrolleres og bekæmpes. Både drenge og piger er enormt optaget af fedt og vægt, og de tror, at det at være sund er lig med at være ekstrem tynd.

Billedet er indpodet i dem af annoncer og reklamer, som fortæller, at man kan spise sig ung, smuk, lykkelig og vital.

Disse synspunkter gør sig også gældende på andre måder, så kan man ikke spise eller motionere sig til skønhed, må man lade sig operere og få skåret eller suget det overflødige væk - eller får lagt noget ind, hvor man ikke fylder nok.

TV-programmer på TV3 og TV Danmark har fået danskerne 'under kniven', og de er i nogen tid strømmet til plastikkirurgerne som aldrig før.

Læger udtaler, at de som regel slet ikke har brug for en operation, men når man igen og igen på TV følger personer, der bliver 'forvandlet' med kirurgers hjælp, så finder man den ene fejl efter den anden hos sig selv.

Børne- og ungdomslægen Vibeke MANNICHE udtaler, at TV-programmerne er med til, at særligt de unge tror, at de får et bedre selvværd ved at blive skåret i. Hun kalder programmerne dybt uetiske af værste skuffe. De spiller på frygt for ikke at være pæne nok. Hun mener også, at læger skal lære at sige fra.

Mange af 'ofrene' ligger senere på operationsbordene for at få slettet fejlene efter plastikoperationer.

Mange ser på deres krop som et råmateriale, man kan modellere på efter forgodtbefindende livet igennem.

Grænserne for, hvornår man bliver utilfreds med sig selv, har rykket sig, fordi vi dagligt bliver konfronteret med 'den perfekte krop' i medierne. Det er de færreste, der kan opfylde kravene, og så bliver det legitimt at få en skønhedsoperation.

I Storbritannien er det blevet et gavehit at få en plastikoperation foræret. En klinik i Birmingham udtaler, at de op til jul har solgt hundredevis af gavekort.

Der bruges mange penge på projekterne. Operationerne koster mellem 25.000 kr - 95.000 kr efter hvilken operation, man ønsker.

Ind i alt dette ser vi også en voksende tilbedelse af ungdom. Det er efterhånden sådan, at nærmer man sig de 50, så er man 'yt' og trænger til at gå på pension.

Er du rynket i dit ansigt, er du ikke værd at se på og er næsten for gammel til at kunne tænke.

Som levende kristne kan vi forhåbentlig holde os udenfor disse dilemmaer. Vi ved, vi som mennesker er underfuldt skabt. Vi skal sørge for at passe på vore legemer, som er et tempel for Guds hellige Ånd, som der står i Bibelen. Vi er skabt - bygget op - som kun en mægtig Gud kan gøre det, men vi er alle forskellige af udseende, og vi selv og andre må se på os hver især som ligeværdige.

Ligger vi under for mediernes pres, må vi vælge at abstrahere fra billederne

af 'det perfekte' og i stedet takke Herren for hans skaberværk. Lad os forstå, at medierne forvrænger vort syn på menneskekroppen. Lad os vælge at se på hinanden som mennesker og ikke vurdere hinanden efter, om vi er kønne eller mindre kønne, tykke eller tynde - eller om vi har nogle kilo placeret på de 'forkerte' steder.

Besættelse, frihed fra

Den 13. februar 1999 havde Kristeligt Dagblad en artikel på bagsiden med titlen „De sætter fanger fri“.

Jørgen Steens havde besøgt os efter, at han havde læst en anmeldelse af en bog, „Vejen til Frihed“, vi havde skrevet og udgivet på forlaget Lychnos. Anmeldelsen var skrevet af Anders Laugesen.

På dette tidspunkt havde vi arbejdet med udfrielse af mennesker, som var besatte, i mange år.

Vi er glade for, at begreberne om at sætte fanger fri er kommet op i lyset igen p.g.a. den unge Hillerød-læges åbne udtalelser, men vi undrer os over, at der bliver skrevet om disse ting, som om de ikke har været praktiseret siden middelalderen.

Det har været omtalt, at nogle præster i Folkekirken praktiserer uddrivelse af onde ånder, men hvorfor taler man ikke om, at man i frikirkemiljøet har praktiseret udfrielse i mange år - ligesom vi selv har gjort det.

Indenfor den katolske kirke er det kun biskopper eller en præst, som biskoppen udpeger, der må forrette ritualet, og i Folkekirken tales der kun om præster i denne tjeneste.

Jesus sagde til sine disciple, at de skulle udbrede evangeliet, helbrede de syge og kaste onde ånder ud, så vi kan ikke se, det kun er mennesker med præstekraver, der har fået den befaling, og i den sidste tid har vi endog læst, at præster, som praktiserer udfrielse har været til møde med deres biskopper, ligesom kirkeministeren har talt og skrevet imod denne tjeneste.

Det virker som om, at Kristeligt Dagblad svigter sine læsere ved ikke at dække hele spektret og fortælle om, at udfrielse har fundet sted i mange år uden for Folkekirken og Den katolske Kirke.

Ydermere skrev vi, at hvis avisen eller andre ønsker det, står vi til disposition med yderligere oplysninger.

Jul mm.

Så er juleforberedelserne i gang i mange hjem, og snakken gik forleden herhjemme om, hvornår ordet 'jul' var opstået og hvorfor.

Vi slog op i Lademanns Leksikon og læste her, at julen oprindeligt var en hedensk solhvervsfest, som den kristne kirke overtog i år 354 – og man ændrede festen til en fest, hvor man fejrede Jesu fødsel.

Den oldnordiske jul blev fejret i januar, men den sydlandske fest for Sol Invictus, det vil sige 'Den uovervundne Solgud', blev fejret d. 25. december.

Betydningen af ordet 'jul' er ret usikker, men et vidnesbyrd om julefest i Norden er fra ca. år 875, hvor ordet er blevet brugt i forbindelse med Harald Hårfager. Karakteren af den oldnordiske julefest var 'at drikke jul', og gennem århundreder har de barske, hedenske juleskikke kæmpet om overtaget med den mere sobre kirkefest.

Man har – især i de sidste 100 år – lagt flere og flere nye skikke oven i de gamle, så julefejringen i Danmark nu er et sammensurium af kristne, hedenske og kommersielle ideer fra mange forskellige lande. Julegaver, juletræ og julemand har været kendt i oldtiden, men i deres nuværende form er disse ting ret nye i Danmark.

Om julekrybben står der, at det er en fremstilling af dukker, af stalden i Betlehem med Maria, Jesusbarnet, Josef, hyrder og dyrene i stalden. Bliver især brugt i kirker og hjem i katolske lande. Skikken skulle ifølge traditionen være opfundet af Frans af Assisi.

Julemanden er en sagnskikkelse, som giver børnene gaver. Han stammer fra en katolsk forestilling om, at børnenes helgen, Sct. Nikolaus (Santa Claus), på sin helgendag d. 6. december giver artige børn gaver, mens de uartige får smæk af hans ledsager. Julemandens røde dragt er Nikolaus' bispekåbe, mens hans rensdyrslæde og vinterlige baggrund er moderne tilføjelser og kan stamme fra nordiske eventyr (Nikolaus var fra Lilleasien).

Julemanden blev først kendt i Danmark fra midten af 19. århundrede og blev blandet sammen med julenissen. Nissen er en gammel, nordisk husånd, der er på færde hele året, men som andre overnaturlige væsener er han speciel vågen i juletiden, og så sætter man mad ud til ham.

Vi vælger selv, hvordan vi vil forberede og fejre julen.

Besættelse og Befrielse

I TV så og hørte vi i går, at en ung mand søgte hjælp for sin uimodståelige trang til at køre hurtigt (trangen bliver i udsendelsen kaldt for en fartdjævel), og en reservelæge på et sygehus' psykiatriske afdeling har skrevet en roman om besættelse af patienter i det psykiatriske system. Denne læge er stået frem og fastholder, at han har set patienter blive raske efter mødet med kristendommen.

Begge er klare over, at der er tale om kræfter, som mennesker ikke selv har kontrol over, og som normale behandlingsmetoder ikke har nogen særlig effekt overfor.

For at forstå, hvad det er for kræfter, er man nødt til at indse, at den åndelige verden er en virkelighed, og at mennesker er i stand til at åbne op for en åndelig styring, en åndsmagt, der kan kontrollere områder af deres liv - uden at de selv er i stand til at hindre det.

Vi har igennem årene talt med og bedt for adskillige hundrede mennesker, der oftest uforvarende er kommet til at åbne døren ind til den åndelige verden med det resultat, at de er blevet underlagt en dæmonisk styring på en række områder af deres liv.

Der er frihed for det, - det har både vi og mange andre konstateret - hvis mennesker vil lade Jesus komme ind i deres liv.

Yderligere information om hele dette område findes i to bøger "Vejen til Frihed" og "Er den Åndelige Verden en Virkelighed".

Det er mennesket, der selv vælger, om det vil i frihed eller ej.

Buddhisme – en dødens religion

Vore medier omtaler buddhismen som en af de hurtigst voksende religioner i DK med omkring 17.000 medlemmer. Ganske vist er de fleste ny-danskere fra østen, men der er omkring 3.000 gammel-danskere, der er blevet buddhister.

Hvad er det, buddhismen lover sine tilhængere?

At de, når de fødes igen, får lønnen for deres gerninger. Har de levet et liv, hvor de har gjort godt, så genfødes de som gode mennesker, men har de meget ondt med i bagagen, genfødes de som mennesker, der kommer til at betale en pris med smerte, sorg og lidelse.

Hovedbegrebet i buddhismen er reinkarnation. Uden reinkarnation gives der ingen buddhisme, idet genfødslen, som bærer følgerne, gode eller dårlige, fra det tidligere liv (karma) er altafgørende.

Det er hovedårsagen til den apati, der findes i de lande, hvor reinkarnation er en grundlæggende tro. Hele livet drejer sig om at dø som så fuldkomment et menneske, som det er muligt, og derfor er det godt ikke at gøre noget, for så gør man ikke noget forkert. Alt drejer sig om at dø så skyldfri som muligt.

Det efterfølgende er et uddrag af en artikel af Gertrud Storsjö i roens Verden.

Den buddhisme, Dalai Lama præsenterer ved besøg i Vesten, ligner ikke den buddhisme, som han selv bekender sig til - med alt hvad det indebærer af åndeligt stærke og groteske, okkulte ritualer. Når Dalai Lama er på besøg her, ler han og taler mildt om kærlighed, medfølelse, tolerance og fred. Det er ord, som han ved, har en positiv ladning i den kristne verden. Han anvender ordene for at skabe tillid - og en følelse af, at kristendom og buddhisme ikke står så langt fra hinanden.

Men hvor meget kærlighed, medfølelse og tolerance handler den tibetanske buddhisme om?

Den er stærkt fokuseret på det okkulte, da man tror, at man gennem okkult kraft skal forberede sig på genfødselsprocessen (reinkarnation) og nå til Nirvana, som er endestationen.

Begær og stræben efter tilfredsstillelse i dette liv skal slås ihjel. For at kunne opleve det, må man dø fra følelsesmæssigt engagement til alle, og ingenting skal betyde noget som helst.

I den tibetanske buddhisme findes der en meditationsmetode, som har til hensigt at hjælpe mennesker til at neutralisere følelser, som har med kærlighed og tilgivenhed til slægtninge og andre at gøre, så man holder op med at føle et tilhørsforhold til nogen eller noget.

Den tolerance, som Dalai Lama taler om, gælder ikke for dem, som omvender sig fra buddhismen til kristendommen. Enhver tibetaner, som omvender sig fra buddhismen til kristen tro véd, at det medfører forfølgelse!

Forskellige steder i verden har Dalai Lama udført en okkult masse-initiering over stedet, et såkaldt Kalachakra Tantra-ritual. Det er et ritual, som kun Dalai Lama må udføre, og som indebærer en forløsning af stærk, okkult påvirkning over de mennesker, som er tilstede.

I oktober 2002 gennemførte Dalai Lama et sådant ritual i byen Graz i Østrig, hvor han var indbudt af landets regering. Man havde ventet mindst 100.000

besøgende, men der kom bare ca. 10.000.

Propagandaen for at få folk til at deltage lød: "Fordi vi alle deler denne lille planet, jorden, må vi lære at leve i harmoni med hverandre og med naturen." Det okkulte ritual sagdes at være et "transkulturelt og inter-religiøst møde for verdensfred". Ritualet i Graz og i mange andre byer og lande, som Dalai Lama besøgte, er et led i at virkeliggøre hans vision om én verdensreligion og én religiøs verdensleder. Ved et møde med "Parliament for World Religion" sagde han, at det var på tide at påvirke verdens statschefer om, at der kun behøves én religion.

Gertrud Storsjö slutter: Dalai Lama må rejse verden rundt som fredsfyrste, men freden kommer alligevel kun gennem Ham, som er den sande fredsfyrste og verdenshersker, Jesus Kristus!

Religionsblandereri

I en kronik i Kristeligt Dagblad kunne vi læse, at der for tiden er et enormt behov for religiøs vejledning, da mennesker selv vil vælge, hvad de vil tro på, men de opfinder ikke selv trosindholdet.

Hvori denne vejledning skal bestå er ikke let at se, for kronikøren mener, at man kan tage lidt af hele udbuddet og blande det sammen, så det passer en.

Der bliver ydermere skrevet, at kristendommen har noget at give, som ingen anden religion har. Og alligevel vil skribenten drage fordel af at tage en dialog med andre religioners traditioner op.

Der sluttes med, at en formidling af evangeliet skal ske på tidens vilkår.

Er tidens vilkår nu blevet til, at det hele sammenblandes efter forgodtbefindende?

Er evangeliet ikke stadig en pegen på Jesus Kristus som Guds søn?

Skal vi følge Guds ord, kan en formidling af evangeliet kun ske på én måde og det er ved at fortælle, at Jesus Kristus er VEJEN, SANDHEDEN OG LIVET. Han er den eneste vej!

Evangeliet iblandet buddhisme, islam, reinkarnation, alternativ tænkning m.m.m. fører ifølge Skriften kun til evig død.

Vejen til evigt liv sammen med Gud finder kun sted gennem Jesus

Når mennesker siger, at alle veje fører til Gud, har det været brugt som en undskyldning for ikke at forkynde, at Jesus er den eneste vej. Uanset, hvem der påstulerer noget sådan, er det et åndeligt bedrag, og man er skyld i, at mennesker går fortabt.

Religionskontrol

Indenrigsministeriet i Saudi Arabien har i anledning af ramadanen udsendt en officiel ordre til alle, der enten har udlændinge ansat - eller selv er udlænding - om, at de er forpligtede til at respektere islamisk levevis sådan, at de er underkastede ramadanens spiseregler. Det vil sige: ingen mad, ingen drikke eller rygning fra solopgang til solnedgang.

Overtrædelse medfører inddragelse af arbejds- og opholdstilladelse, så de pågældende vil blive udvist af Saudi Arabien, hvis de overtræder forbuddet.

Saudi Arabien - sammen med de øvrige islamiske lande - er hurtige til at kræve fuld religionsfrihed for deres landsmænd i vestlige lande, ligesom der ikke dér må pålægges dem nogle påbud i forbindelse med lokale højtider.

Vælg selv hvor du helst vil leve, i frihed eller under religionskontrol.

Jesus eller satanisme

I flere år har store skolebørn ringet hertil for at få noget at vide om satanisme. De havde fået det som opgave, sagde de. Om det er børnene selv eller lærerne, der sætter dette emne op som det helt store, ved vi ikke.

I denne tid laver de store klasser ud over hele landet en avis – og så er der gang i emnet 'satanisme' igen.

Hver gang, vi har nogle elever i telefonen, får de fortalt, at der er to åndelige verdener – Guds åndelige verden og satans åndelige verden. De får fortalt om, hvordan disse verdener fungerer, og de bliver gjort bekendt med, at det er yderst farligt at beskæftige sig med satans rige.

Unge synes i mange tilfælde, at alt mystisk er spændende, så hvorfor ikke 'dyrke' det lidt?

Der er ingen, der lægger røret på efter at have talt med os, uden at de ved, at Jesus er Vejen, Sandheden og Livet, og så er det deres valg, om de vil foretrække at lære Jesus nærmere at kende eller fortsætte deres søgen i den mystiske og onde verden.

porno en selvfølge eller hvad?

Reagerer vi på rette sted, når vi ser noget, vi bliver kede af, rasende eller ulykkelige over, når vi har lukket op for 'kassen'?

Den anden dag oplevede vi igen, at TV-mediet er dobbeltmoralsk. Talen går ofte på, at der ikke skal vises pornobilleder i TV på tidspunkter, hvor Danmarks familier sidder samlet foran skærmen, men igen og igen bliver dette overtrådt - uvist af hvilke grund.

Emnet var denne dag, at TDC er dobbeltmoralsk, idet de på samme tid sponsorerer interesseorganisationen "Børns Vilkår" og tilbyder porno på mobiltelefonen.

Der er i øjeblikket et større forskningsprojekt i gang i Norden om pornografis påvirkning af børn og unge.

I TV udtrykte en ung TDC-medarbejder, at vi jo allesammen er så vant til porno i dagligdagen, og har accepteret den, så ingen vil nok synes, det er forkert med porno på mobil'en (frit efter hukommelsen).

Måske tror mange af de unge, at vi allesammen synes, det er ok at få smasket porno lige op i ansigtet, når man mindst venter det, men vi er nok stadigvæk en hel del, der mener, at de, der vil se porno, kan bestemme det selv, men vi andre skal have lov til at være fri.

Vi er mange, der ved, at det er en af de ting, som forurener vort samfund i dag, og vi ønsker at se vore børn og unge vokse op til modne, ansvarsbevidste voksne.

En TDC-medarbejder har udtalt, at TDC er meget opmærksomme på at beskytte børn mod porno, men så var det vel helt naturligt at lade være med at indbygge porno i mobiltelefoner.

Der kan kun være én grund til det: Det er om at komme først på markedet med noget, som kan give penge i massevis....

Frihed for homofile

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske har startet et netværk, hvor forældre til homoseksuelle kan mødes med andre i samme situation. Paradoksalt nok er det denne forening, der træder til for at hjælpe ulykkelige forældre.

Fra landsforeningen siger man, at det især kan være indremissionske forældre, der har det sværest, men man har omvendt været imponerede over, at netop nogle af disse forældre hurtigt har accepteret deres børns anden seksualitet. Her mener en lektor for Teologisk Pædagogisk Center, skriver Kristeligt Dagblad, at det er kærligheden, der sejrer.

Vores kommentar til hele dette spørgsmål er, at der er frihed til den homoseksuelle.

Mange mener, at friheden viser sig ved, at man tør vedkende sig sin seksualitet og 'træde ud af skabet', men vi mener, der er en anden og bedre frihed.

Til forældre, pårørende og alle, der føler sig usikre eller ved, at de er bundet, vil vi sige: Der er frihed i Jesu navn. Det er dit valg, om du vil tage imod friheden.

Pilgrimsvandring

PILGRIMVANDRINGER

Danmark er førende blandt Europas pilgrimsnationer, skriver Kristeligt Dagblad d. 7-10. Der skal oprettes herberger langs hærvejen efter modellen fra den spanske pilgrimsrute, Caminoen, der fører igennem Nordspanien til Santiago del Compostelea. Endvidere tales der om at komme tilbage til de kristne rødder, og genopdage vores kristne fortid og spiritualitet. Pilgrimsvandringerne skulle få flere mennesker til at komme i kirkerne, fremhæves det.

Denne overskrift mødte vi inde på K.D.'s hjemmeside om tro.

PILGRIMS-RETRÆTE

På samme hjemmeside læste vi, at Vesten har genopdaget den keltiske spiritualitet, og det er ikke så sært, mener den norske forfatter Harald Olsen, for den rummer moderne begreber som holistisk tænkning og ny nænsomhed overfor skaberværket.

Den keltiske fromhedstradition har intet med levende kristendom at gøre. Det er den gamle druidereligion - en naturreligion, som er mere i overensstemmelse med heksetraditioner og New Age end med kristendom.

Pilgrimsvandringerne indeholder mange aspekter af antikristelig karakter, og hvis man ønsker at komme Jesus nærmere p.g.a. at han er den eneste vej til Gud, må man vælge mellem den altfavnende religiøsitet eller et levende Gudsforhold.

Desværre er der ingen link til den artikel, hvor vi har skrevet om vore erfaringer med den keltiske spiritualitet, men der er mulighed for at læse den på "Luppen" - en cd, som indeholder seksten års artikler fra magasinet "Et Vægter-råb".

Den kan købes for kr.100,- og bestilles hos KIC-multimedie på 97 56 05 11.

Vasula Ryden - falsk eller ægte profet

For øjeblikket modtager vi flere forespørgsler, om Vasula Ryden er en ægte profet fra Gud, eller om hun er en af de falske profeter, der ifølge Guds ord kommer for at føre mennesker vild.

Vasula Ryden er en ortodoks dame, som rejser rundt og fortæller om budskaber, hun siger, hun har modtaget fra Gud, Jesus, Helligånden, jomfru Maria eller ærkeenglen Gabriel. Hun er blevet accepteret af katolske kredse som én, der er talerør for Gud og besøger i denne tid Danmark og Færøerne.

For at forstå, hvilke kræfter, der kan arbejde i mennesker, som er blevet narret til at tro, de tjener Gud - og hvordan det går til, er det nødvendigt at have en god forståelse af den åndelige verden og der er den lille bog "Er den åndelige verden en virkelighed?" et udmærket hjælpemiddel, så interesserede læsere bør anskaffe sig den.

Første gang, vi hørte om Vasula Ryden, er flere år siden, og var i forbindelse med et møde, der skulle afholdes i den katolske kirke, Sct. Augustin. Aftenens taler var en Vassula Ryden, som skulle fortælle om sine budskaber fra Jesus. Det fremgik også helt klart, hvordan hun modtog sine budskaber, nemlig gennem automatskrift.

Automatskrift vil sige, at man modtager et budskab, som man skriver uden selv at kunne kontrollere sin hånd, hvilket betyder, at man stiller sig til rådighed for åndelige kræfter.

Det, der kan virke chokerende i denne forbindelse, er, at damen har arbejdet på den måde siden 1985, og hun har udgivet flere bøger med sine budskaber. At kristne accepterer dette uden at stille noget spørgsmål ved ægtheden, må være tilfældet, siden hun bliver inviteret til at tale i en kirke.

Automatskrift er en af de almindeligste, spiritistiske udtryksformer, og det, at man siger, det er budskaber fra Jesus, er absolut ingen garanti for ægthed.

Utallige mennesker - kristne såvel som ikke-kristne - er blevet narret i tidens løb ved, at en

ånd fra mørket har udgivet sig for at være Jesus eller en anden skikkelse fra Bibelen.

Vi har nogle klare, bibelske retningslinier til at prøve ånderne, og vi ved, at Gud ikke benytter sataniske udtryksmåder - som automatskriften er - for at komme med sine profetiske ord.

Ganske vist indeholder hendes danske hjemmeside en meget lang redegørelse fra en fransk præst og excorsist, der godkender hendes skriverier som ægte. Men har man som os arbejdet med at hjælpe mennesker fri fra okkulte bindinger, så er hans udsagn absolut ikke overbevisende. Der er masser af ord men ikke noget bevis.

Gud give os nåde til at turde sige fra, når mennesker vil optræde som profeter, og som så klart som i dette tilfælde, benytter djævelens værktøj. Fri os fra religiøs angst for unnlade at kalde bedrag for bedrag.

Vi har før skrevet om hende og advaret imod hende, da hun efter vores bedste overbevisning opfylder alle betingelserne for at have kommunikation med den åndelige verden, som ikke er Guds åndelige verden, men djævelens.

Vi må derfor fraråde mennesker at gå til hendes møder og lytte til hendes budskaber.

Unge tiltrækkes af islam

Dette er en overskrift i Kristeligt Dagblad i dag. En stor del af de unge, der er tiltrukket af den yderligtgående bevægelse Hizb ut-Tahrir kommer der ofte som følge af, at bevægelsen tilbyder de unge faste rammer og normer, en tilværelse hvor alle valg er defineret af islam, og hvor fravigelse medfører udelukkelse eller værre ting. Mange af de unge, som er tiltrukket af dette, er rodløse unge, der aldrig har kendt til faste rammer og orden i deres liv. Så på grund af forældres svigt kan unge blie drevet ind i ubehagelige, fundamentalistiske systemer.

På Politikens internetside læste vi om en kvindelig, hollandsk politiker, der selv er muslim. Hun står bag en film, der handler om muslimsk kvindemishandling, som også finder sted i Europa. Hun ønsker, det skal synliggøres for at styrke kampen for at få skabt et nyt Islam, der er fredeligt og demokratisk.

Noget sådant er desværre en utopi, idet det ikke er muligt at være islamist uden at acceptere hele Koranen samt Hadith.

I filmen beskrives utrolige forhold, hvor kvinder er blevet udsat for vold af forskellig slags. En kvinde udtaler i en bøn til Allah: "Åh, Allah, den højeste. Du siger, at mænd er kvindernes beskyttere og forsørgere, fordi du har givet den ene mere styrke end den anden. Men mindst en gang om ugen føler jeg styrken af min mands knytnæve i ansigtet."

Den eneste sikre måde at slippe fri af islams lænker er at konvertere til kristendom og få Jesus Kristus som Herre. En levende Gud i stedet for en stengud.

Hvorfor nu skrive om islam?

Fordi det er den hurtigstvoksende religion i vort land - og det er det mest gudsfjendske, der findes.

Islamisk bedrag afsløret

På Jyllands Postens internetforside kan vi i dag læse om de udtalelser den tidligere Guantanamo-fange har fremsat om sine nærmeste fremtidsplaner, nemlig at blive hellig kriger i Tetjenien. Det er på trods af hans underskrift i USA på, at han ikke vil genoptage sin gamle målsætning om at blive islamisk kriger for Allah.

Disse udsagn røber med al tydelighed værdien af fundamentalistiske muslimers udsagn. For dem er det en hellig pligt at bedrage vantro (ikke-muslimere), hvis de derved kan opnå en taktisk fordel, og det er præcist, hvad der er gjort i dette tilfælde.

Det samme princip møder vi i al den tale, vi hører om islam som en fredsel-skende, mild religion. Jeg vil foretrække at tro, at de danske, islamiske konvertitter er overbeviste om, at de sura'er i Koranen, der taler om fred med alle, er gældende.

Desværre er der et islamisk princip, der hedder 'nasikh', der siger, at såfremt der kommer en ny åbenbaring, så ophæver den de gamle, hvis de omhandler samme emne.

Der findes mere end 114 vers i Koranen, der taler om kærlighed, men det er gamle vers, som findes i Sura 2:62,109, men Sura 9:5, der er af nyere dato, ophæver de tidligere vers, idet den taler om krig og udryddelse af de vantro.

Kilden til det sidste er fra bogen Islam og terrorisme af Mark A. Gabriel udgivet af forlaget Scandinavia. En særdeles anbefalelsværdig bog.